

nostri Iesu Christi, unde omnis paternitas in cœlo, & in terra nominatur; ut det vobis secundū diuitias gratiæ suæ, ut virtute corroboremini per Spiritū eius in interiore homine, ut per fidē Christus in cordib. vestris inhabitet. *Vides igitur, quantum virium habeat, atq; nervorum precatio, & obsecratio? Tempora Christi homines efficit. Atq; ut anro, & lapidibus prestantissimis, marmoribusq; domus regia constant, sic tempora Christi precatationib. Ut inhabitet, inquit, Christus in cordibus vestris. Quæ maior precatationis laus esse possit, quā quod Christi tempora ex ea fieri soleant? Quem non capiunt cœlestes orbes, is animo, qui in precatatione vitā*
Es. 66. ducat, continetur. Cœlum est mihi sedes, inquit,

ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ ὧ πάν-
 σα πατρια ἐν ἔρανῳ (ἐπὶ
 γῆς ὀνομάζεσθαι), ἵνα δώῃ ὑ-
 μῖν καὶ τὸν πλεῖστον τῆ χά-
 ριτου αὐτῆς, εἰς τὸν ἔσω
 ἀνθρώπον, κατοικήσῃ τὸν
 Χριστὸν διὰ τῆ πίστεως ἐν τῇ
 καρδίαις ὑμῶν. Ὁραῖς, ὅ-
 σον ἰαχὺν προσδύχῃ ἢ δέ-
 ησις; ναὺς Χριστοῦ οὐτὸ ἀν-
 θρώπου ἐργάζεσθαι. Ἐὼσπερ
 χρυσὸς ἢ λίθοι πολυλίμη-
 τοι καὶ μάρμαρα ποιῶσι
 οὐτὸ οἴκος τῆ βασιλείων· ἔ-
 τω προσδύχῃ ναὺς ἔ Χρι-
 στοῦ. Κατοικήσῃ, φησὶν,
 τὸν Χριστὸν ἐν τῇ καρδίαις
 ὑμῶν. Τί μείζον ἀνθρώπο
 προσδύχῃ ἐγκώμιον, ἢ
 ὅτι ναὺς ἀπεργάζεσθαι θεῶ;
 ὃν ἔχωρῶσιν ἔρανοι, ἔτῃ
 εἰς ψυχῆν εἰσέρχεται ζω-
 σαι ἐν προσδύχῃ. Οὐ-
 ρανός μοι θρόνον, φησὶν,
 ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῆ ποδῶν
 μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομή-
 σαι

σετέ